

писмото отъ Habětinek. Каза ми, че за мене нѣма нужда отъ препорѣжки, най-добрата препорѣжка е вашата книга тукъ —

Графъ Кевенхюлеръ

лежеше на масата му. Посрещна ме като съотечественикъ. Животътъ ми нѣмало да бѣде приятенъ, Levante. Предупреди ме да се пазя отъ тукашнитѣ хора; die Männer, die jetzt am Ruder sind, — rechtschaffene, gebildete Männer [хората, които сега стоятъ на кормилото — сж честни, образовани мжже], но какво ще бѣде следъ тѣхъ. Стремежътъ на Европа е да ги задържи. Мисля, че ще паднатъ — Народното събрание. Азъ възразихъ, че се съмнявамъ; противната партия нѣма водачи. Кевенхюлеръ отговори, че това нищо не значело. По-нататкъ Кевенхюлеръ продължи, че тукъ много се страхували отъ Австрия и нейнитѣ тайни

планове; Oesterreich will aber in diesen Ländern nichts, als dass die Leute hier recht gut, recht zufrieden leben und recht selbständig sich entwickeln [Австрия, обаче, не иска въ тѣзи страни нищо друго, освенъ хората тукъ да живѣятъ добре и въ доволство и да се развиватъ напълно самостоятелно]. По-нататкъ стана дума за горитѣ, минитѣ, добитѣка, природата въ България, за Habětinek, за Черна гора, Босна и Херцеговина; за белг. конституция и нейния развой, за баща ми (полиглотъ). За турцитѣ; нѣма съмнение, каза, че трѣбва да си отидатъ, което трѣбва и да се желае, защото нѣма нищо по-лошо отъ турското управление, aber man muss ihnen zum Abzug goldene Brücken bauen [ала за тѣхното заминаване трѣбва да имъ се построятъ златни мостове]; ограбване на имотитѣ на турцитѣ отъ бившето общинско управление. Когато си отивахъ, каза ми, че единственото нѣщо, съ което може да ми послужи е—по-често да ме кани на обѣдъ; wir Europäer und besonders wir Oesterreicher müssen enge an einander halten. — Стоиловъ guter Bursch [ние европейцитѣ и особено ние австрийцитѣ трѣбва да се държимъ здраво единъ за другъ. — Стоиловъ е добъръ момъкъ].

Обѣдвахъ съ Стоянова, Начовича, Д-ръ Цачева и Агура. За възобновяването на Браилското дружество сжщо стана дума.

На 1 ч. имаше заседание на Нар. събрание. Четоха се протоколитѣ и т. н. Либералитѣ държатъ упорито за титлата „Свѣтлостъ“, която опредѣля търновската конституция, а не „Негово Височество“, както се официално пише и както е признато отъ Великитѣ сили. И Черна гора тазъ година повиши титлата на своя князъ (свѣтлостъ) на Височанство.